

промислових підприємств [Текст] / С.М. Бабчук // Міжнародний науково-технічний журнал "Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах". – 2015. – №1(50). – С. 127-132.

- б. *Бабчук С.М. Визначення напрямків модернізації існуючих автоматизованих систем управління технологічними процесами, які розміщені у вибухонебезпечних зонах [Текст] / С.М. Бабчук // Міжнародний науково-технічний журнал "Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах". – 2014. – №2(47). – С. 103-106.*

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ МОДИ В СЦЕНІЧНОМУ КОСТЮМІ

Баранова Т.М., Гардаш І.В.

*Україна, м. Київ,
Київський національний університет
технологій та дизайну*

Анотація. *В статті розглянуто питання моди в сценічному костюмі та його значення в сучасному естрадному мистецтві, представлені результати аналізу сценічного костюма ХХ-го століття, як джерела натхнення сучасних дизайнерів одягу.*

Ще у стародавні часи, коли зароджувався театр, сценічний танець, спів та музика, для виступів перед публікою використовували сценічні образи, костюми, які перетворювали акторів у частину спектаклю. Основною метою було втілення задуму постанови, перетворення для кращої передачі сюжету, емоцій та ідей виступу.

Роль костюма як рухомої декорації завжди була одним з головних елементів. Впродовж всієї історії сценічний костюм пройшов складний шлях еволюції і трансформацій, які були спричинені вдосконаленням сценічної техніки, стилем і модою відповідних часів. Змінювалась також точка зору на його взаємовідносини з актором, часом, історією та з художнім оформленням сцени.

Сценічний костюм завжди крокував в ногу з часом, відповідаючи епосі, стилю, розвивався разом з модою, тканинами, новітніми технологіями, відображаючи соціальну, національну, релігійну приналежність людини та країни.

Постановка завдання. В будь-який історичний період мистецтво визначається стилем. Стиль - це єдність художніх ознак всіх видів мистецтва, обумовлена єдністю ідейного змісту, характерного для даної епохи. Тут створюється конкретна форма костюма, складається певний зовнішній вигляд, формування якого визначається цілою низкою причин. Наслідком є створення відповідних норм, канонів краси в даному суспільстві, виражених відповідними формами костюма, кольоровою гамою. Костюм – це вираження стилю вистави. Фактором змінності костюма є мода.

Низка сучасних вистав адресується найрізноманітнішим історичним епохам, тому театральному художникові необхідні точні знання історії костюма. Лише в цьому випадку він може досягти свободи в користуванні ілюстративним матеріалом, свободи у вирішенні ескізів. Тому особливо важливо розуміти історичний хід зміни костюмів і причину цих видозмін.

Особливу увагу варто звернути на відомих історичних персоналіях музичної культури, на їх сценічні образи та одяг, адже моду диктувала і сьогодні продовжує диктувати сцена, її найбільш яскраві персонажі були і залишаються прикладом для майбутніх втілень та нових образів в колекціях дизайнерів одягу.

Результати досліджень. Першим костюмом для публічних виступів був звичайний або святковий одяг з використанням масок, головних уборів та інших декоративних та побутових предметів. З часом, коли театр почав більш широко розвиватись, змінилися вимоги та відношення до костюму. Започаткувалось створення сценічних костюмів для виступів, які мали характерний вигляд, форми, оздоблення, декорації, несли в собі особливий характер.

Впродовж багатьох століть театр великою мірою був законодавцем моди. Мода є одним з ключових понять костюма, засоби якими вона користується, – це силуетні, пропорційні зміни, технологія видозміни форми. Протягом століть було створено безліч різноманітних форм костюма. Костюм змінював форму, але сутність його не змінювалась. Перетворення та перетворення – істинна сутність сценічного костюма.

Взагалі зміни моди можуть бути дуже різкими і непомітними, та знання цих змін і розуміння їх зумовлює знання костюма, дає можливість правильно передати епоху в її розмаїтті, правильно підібрати колорит вистави. Найбільшою ознакою, яка визначає зміну моди, є пропорційні зміни в рамках стильової незмінної форми. Мода в сучасному розумінні, як перманентна зміна типів і фасонів одягу, була дітищем епохи Відродження. В ній втілювалась жада руйнування звичного, традиційного і пошук нового, незвіданого. Ренесансна мода стала своєрідним міжнародним мистецтвом, яке відображало здатність людини формувати себе в будь-якому образі. До цього часу були засвоєні майже всі покрої і прийоми, які дозволяли творити власне тіло засобами костюма, уподібнюючи його монументальній статуї, фортеці, навіть цілому Всесвіту.

XVI ст. – епоха бароко, епоха абсолютизму і розквіту дворянської культури, епоха мистецтва дуже різноманітна, мода тут часто змінюється в межах одного стилю. XVII ст. є неперевершеною історичною «гардеробною», де костюм сам диктує зміни. Інтерес до людини в епоху Відродження створює свій новий і неповторний ідеал краси, новий образ і нову маску тіла – костюм. Над створенням костюма в цей час працювали не тільки кравці, а й найвідоміші художники. Епоха Відродження змушує людину не соромитися свого тіла, а милуватися ним. Загалом в XVII ст. ідеалом мистецтва була геометрія, порядок і математична точність. XVII ст. як чудовий закрийник створив ідеї, «лекалами» яких будуть користуватись майже два століття, вдосконалюючи деталі, піклуючись про дотримання чистоти стилю. Багатогранність суспільно-політичного життя другої пол. XVIII

ст. неабияк вплинула на еволюційні процеси костюма. В цей період швидкого прогресу науки, промисловості і розвитку господарства, виникає потреба в необхідності змін костюма. Костюм тут відповідає ідеї свободи і наближається до античного ідеалу, але ці ідеї змогли втілитися лише через півстоліття. Період же кульмінації стилю рококо знаменується в костюмі вдосконаленням окремих деталей, вишуканістю зачісок, появою нових тканин. Мода в цей час спрямована на досягнення конкретного ідеалу.

Характерною рисою кінця ХVІІІ ст. стало те, що чоловічий костюм особливо переживає ряд еволюцій і спрощується в кольорі та формі, раз і назавжди зазнавши поразки в поєдинку з жіночою модою. Весь наступний період в історії сценічного костюма, костюму взагалі, характеризується виникненням нових форм [1].

Історія костюма протягом ХХ ст. протікає дуже суперечливо. З розвитком кіно, телебачення і театру костюм набуває нових форм, видовищних прийомів. Все більшого розповсюдження набуває явище копіювання стилю відомих акторів, співаків та інших персоналій естрадного мистецтва в колекціях дизайнерів одягу.

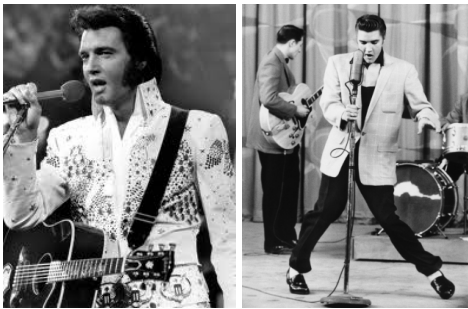

Більш ретельного було вивчено історію розвитку сценічного костюму у ХХ-му сторіччі за різними періодами часу починаючи з 1900 року і до наших часів, результати аналізу інформації представлені у таблиці. Можна відслідкувати розвиток форми, силуету, конструктивного та декоративного рішення, зміни матеріалів та аксесуарів. Починаючи з 1960 року авангардний напрямок у костюмі відіграє значну роль перетворення з нарядних пишних суконь у більш прості але яскравіші, незвичні костюми. Головним стилем того часу став «футуризм», який надихав на створення костюмів незвичної форми, характеру, матеріалів та оздоблення, всі зірки естради намагалися виглядати неповторно та незвично і їм це вдавалося [2]. Використання цього стилю в сценічних костюмах є найпопулярнішим і на сьогоднішні дні, так як авангардні, футуристичні костюми створюють образ неземної істоти, який необхідний зіркам естради для створення іміджу та незабутнього, шокуючого видовища [3].

Висновки. Отже, впродовж всієї історії сценічний костюм перманентно змінював форму, не змінюючи при цьому свою образну функцію. Аналіз елементів форми дозволяє визначити справжню еволюцію формування сценічного костюма, переконливо розкриває її історичну єдність з тогоденням, незалежно від стилістичних особливостей, засобів виразності, трансформацій і варіацій.

Сценічний костюм та образ загалом видатних постатей естрадного мистецтва слугує невичерпним джерелом натхнення для сучасних дизайнерів при створенні нових колекцій одягу, то ж вивчення історичних особливостей сценічного костюму залишається актуальною темою у вирі моди.

Розвиток сценічного костюму в естрадному мистецтві

№ п/п	Рік початку десятиріччя	Характерні особливості	Зображення сценічного костюму (історичний приклад)
1	2	3	4
1	1900	<ul style="list-style-type: none"> - Довгі, об'ємні сукні - Декоративні елементи рослинного та тваринного характеру - Мереживо - Аксесуари з квітів 	
2	1910	<ul style="list-style-type: none"> - Довгі сукні, костюми - Геометричні принти - Декоративне оздоблення, нашивки - Аксесуари з бусин, пір'я 	
3	1920	<ul style="list-style-type: none"> - Довгі сукні прямого силуету - Легкі прозорі тканини з вишивкою бісером 	

1	2	3	4
4	1930	<ul style="list-style-type: none"> - Довгі сукні прилеглого силуету - Прозорі гіпюрові тканини з вишивкою бісером - Накидки з хутра 	
5	1940	<ul style="list-style-type: none"> - Довгі пишні сукні з глибоким декольте - Атласні тканини, прикрашені пір'ям та рюшами - Класичні чоловічі костюми 	
6	1950	<ul style="list-style-type: none"> - Довгі прилеглі сукні з відкритими плечима - Тканини, прикрашені стразами - Накидки з хутра - Класичні чоловічі костюми 	
7	1960	<ul style="list-style-type: none"> - Класичні та стилізовані чоловічі костюми, прикрашені стразами та вишивкою 	
8	1970	<ul style="list-style-type: none"> - Чоловічі костюми прилеглого силуету - Матеріал: шкіра, трикотажне полотно та штучна шкіра з блискучим металізованим покриттям - Геометричні малюнки - Асиметричні декоративні елементи 	
9	1980	<ul style="list-style-type: none"> - Костюми та сукні прилеглого і прямого силуету з легких шифонових та лакованих тканин - Декоративні пояси 	

1	2	3	4
10	1990	<ul style="list-style-type: none"> - Костюми прилеглого силуету - Матеріал – шкіра - Кольори: білий, чорний, сірий, сталевий - Декоративні пояси, нашивки, аксесуари 	
11	2000	<ul style="list-style-type: none"> - Костюми прилеглого силуету - Декоративні вставки та членування - Кольори: білий, чорний, сірий, сталевий - Декоративні джгути, аксесуари 	
12	2010	<ul style="list-style-type: none"> - Костюми прилеглого силуету - Геометричні об'ємні форми в області стегон та плечей - Матеріал: шкіра, пластик, металізовані тканини, еластичні трикотажні полотна - Кольори з мерехтливим сяйвом: чорний, синій, сірий, білий, помаранчевий - Декоративні джгути, накладки, аксесуари 	

Список джерел та літератури:

1. Градова К.В., Гутіна Е.А. *Театральний костюм. Книга 1-а. Женский костюм.* – М.: Всероссийское театральное общество, 1976. - 316 с.
2. *Стиль футуризм – назад в мечты о будущем!* [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://stylisher.ru/2011/11/03/stil-futurizm>.

УСТРОЙСТВО КОНТРОЛЯ ТЕМПЕРАТУРЫ МЕТАЛЛА В КОНВЕРТЕРЕ

Богусевский В.С., Горбачева М.В.

Украина, г. Киев, Национальный технический университет Украины «КПИ»

Рассмотрено устройство для непрерывного контроля температуры металла в ванне конвертера. Показано, что корректирование скорости прохождения ультразвуковых колебаний через ванну конвертера по величине содержания углерода позволяет увеличить точность контроля температуры металла. Установлено, что устройство позволяет увеличить производительность конвертера и сократить расход огнеупорных материалов.

Введение

Для измерения температуры в ванне конвертера используются разовые термодатчики, вводимые в ванну с помощью погружных зондов [1]. Такие измерения не позволяют осуществить непрерывный контроль температуры металла, что важно при модернизации технологии и исследовании явлений, происходящих в ванне конвертера в процессе продувки.

Для непрерывного измерения температуры известно устройство, содержащее термодатчик с защитным колпачком, расположенным в конусной втулке из огнеупорного материала, которая вмонтирована в футеровку конвертера [2].